

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620201029
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:7620201029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o, so sídlom Prievozská 2, Bratislava (právny nástupca : Diners Club CS, s.r.o., so sídlom Námestie Slobody 11, Bratislava, IČO: 35 757 086), proti žalovanému: J.V.S. P. V., T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, W., o zaplatenie 798,71 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09. marca 2023 č. k. 16Csp/27/2020-161, takto

rozhodol:

V konaní sa pokračuje na strane žalobcu so spoločnosťou: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, na ktorú prešla žalovaná pohľadávka.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi Diners Club CS, s.r.o. istinu vo výške 798,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 798,71 eur od 01.11.2018 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 261 ods. 6, § 497 Obchodného zákonníka, podľa § 52, § 53, § 488, § 489 Občianskeho zákonníka a podľa relevantných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Na základe zisteného skutkového stavu mal za preukázané, že žalovaný dňa 07.04.2014 vyplnil žiadosť o vydanie kreditnej karty DINERS CLUB PURE+ a poskytnutie spotrebiteľského úveru (formou revolvingu) a prijatím (akceptáciou) tejto žiadosti žalobcom dňa 05.05.2014, došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty DINERS CLUB č. XXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len "karta DC"), prostredníctvom ktorej žalobca mohol čerpať revolvingový úver, pričom na základe ďalšej žiadosti žalovaného zo dňa 02.12.2016, akceptovanej žalobcom dňa 06.12.2016, sa zmluvné strany dohodli o navýšení revolvingového limitu. To znamená, že žalobca a žalovaný uzatvorili v písomnej forme zmluvu, ktorá obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (absolútny obchodno-závazkový vzťah v zmysle § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka), na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jeho uzatváraní použije právny režim Obchodného zákonníka, okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktorých úpravu sa podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka použil právny režim Občianskeho zákonníka (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, keď žalobca vystupoval ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a žalovaný ako spotrebiteľ (§ 52 ods.

4 Občianskeho zákonníka), ide o spotrebiteľskú zmluvu (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), na ktorú sa vzťahuje osobitný predpis upravujúci spotrebiteľské úvery a to zákon č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Predmetná úverová spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi stranami sporu predstavovala tzv. zmluvu o revolvingovom úvere. Pri takomto type úveru je schválený úverový rámec, ktorý má dlžník neustále k dispozícii bez nutnosti žiadať veriteľa o povolenie čerpania. Ak dlžník vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, pričom hneď po pripísaní tejto úhrady, má opäť k dispozícii celý úverový rámec (limit). Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň každou splátkou zvyšuje. Žalovanému bol v danom prípade podľa písomnej Zmluvy a jej neskoršej písomnej zmeny, schválený úverový rámec (limit) vo výške 1.800 eur, ktorý žalovaný začal čerpať od poskytnutia karty (05/2014), pričom tento úver žalovaný prestal splácať dohodnutými splátkami (pôvodne 166,75 eur mesačne a po zmene min. 5,00 % revolvingu, min. 20 eur), ktoré mali byť zaúčtované na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a dohodnutých úrokov a poplatkov. Žalovaný čerpal čiastkovými výbermi z kreditnej karty Diners Club Pure+ č. XXXXXXXXXXXXXXX ku dňu 13.04.2018 finančné prostriedky spolu vo výške 4.183,49 eur. Žalovaný do dňa 13.08.2018 uhradil priebežnými platbami spolu sumu 3.384,78 eur, tzn. že ku dňu zániku Zmluvy 31.10.2018 predstavoval dlh žalovaného voči žalobcovi na istine v sume 798,71 eur, ako rozdiel medzi výbermi z karty DC a úhradami žalovaného, ktorý napriek výzve žalobcu neuhradil žalovaný ani z časti. Po preskúmaní uzavretej zmluvy dospel k záveru, že predmetná zmluva je platne uzatvorená a žalovaný preukázateľne na základe nej čerpal prostredníctvom karty DC finančné prostriedky. Mal tiež za preukázané, že žalovaný si nespĺnil jednu zo základných povinností vyplývajúcich z uzatvorenej Zmluvy, a to platiť riadne a včas splátky úveru, čo viedlo žalobcu k vypovedaniu zmluvy dohodnutým spôsobom, čím sa stal ku dňu 31.10.2018, tzn. po uplynutí dvojmesačnej výpovednej lehoty v spojení s fikciou doručenia podľa bodu 8.4 VOP, splatným celý zostatok istiny úveru. Zistil, že žalovaný nekonal pri uzatvorení Zmluvy a ani pri jej zmene s odbornou starostlivosťou vyžadovanou v zmysle § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. V konaní nemal za preukázané z údajov uvedených na žiadosti žalovaného a potvrdení o jej prijatí (akceptácii) a ani žiadnym iným spôsobom, že by žalobca pred uzatvorením Zmluvy posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver podľa jeho osobných a majetkových pomerov, tzn. podľa údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovaného alebo podľa údajov z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zákonným dôsledkom absencie tejto zákonnej povinnosti veriteľa (žalobcu) pri uzatvorení spotrebiteľskej zmluvy je, že takáto zmluva sa podľa § 11 ods. 2 cit. zákona považuje za bezúročnú a bez poplatkov a veriteľ sa v tom prípade môže domáhať iba istiny úveru. Vzhľadom k tomu splnenie ďalších osobitných náležitostí v zmysle § 9 v nadväznosti na § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. neskúmal. Vzhľadom k tomu sa nezoberal ani dôvodnosťou žalovaných úrokov a poplatkov, resp. ich výškou a tým, či boli stranami osobitne dojednané v Zmluve alebo vyplývali len z VOP, ROP a Sadzobníka žalobcu. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadom vecnej legitímácie žalobcu, túto považoval za nedôvodnú, nakoľko žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že by žalobca účinne postúpil predmetnú pohľadávku na iný subjekt. Žalovaným uvádzané skutočnosti ohľadom vymáhania pohľadávky inými osobami nie sú právnym dôvodom zmeny záväzkového vzťahu na strane žalobcu. Na základe uvedeného považoval žalobu za dôvodnú len v časti istiny poskytnutého úveru v sume 798,71 eur, nakoľko žalovaný ku dňu podania žaloby a ani neskôr neuhradil žalobcovi dlžnú istinu čerpaného úveru. Žalobcovi vznikol popri žalovanej pohľadávke z titulu nesplatenej istiny úveru aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne z priznanej sumy 798,71 eur od 01.11.2018 do zaplatenia. V tejto časti súd žalobe vyhovel a vo zvyšnej časti, tzn. nároku na úroky (672,49 €), sankčné úroky (166,75 €) a ďalšie poplatky (spolu v sume 549,82 €), tak ako ich žalobca špecifikoval, žalobu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby bola celá žaloba zamietnutá a to z dôvodu, že nemá žalobca aktívnu vecnú legitímáciu na vymáhanie žalovanej pohľadávky. Poukazoval na to, že predložil listinný dôkaz datovaný na deň 02.06.2019 13.38 hod. preukazujúci postúpenie pohľadávky v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka - oznámenie nového vlastníka pohľadávky žalovaného - postupcu inkasnou agentúrou MABORO, s.r.o., kde je konateľom N. X. Č., ktorý rovnako ako pôvodného veriteľa nebankový subjekt Diners Club CS s.r.o. právne zastupuje tá istá advokátka Y. U. W., G. Č.. Rešpektoval postúpenie pohľadávky od pôvodného veriteľa na inkasnú agentúru MABORO, s.r.o. a nenamietal ani neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky na súde prvej inštancie. Rozhodnutie rešpektovať právo veriteľa podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou

zmluvou inému, verifikoval aj Najvyšší súd SR v rozsudku zo 14. októbra 2010 spisovej značky 3 Obdo 7/2009. Opakovane písomne vyzýval právnu zástupkyňu obidvoch subjektov - pôvodného aj nového veriteľa - aby bezodkladne predložila súdu všetky relevantné listinné dôkazy a to najmä všetky zmluvy - faktoringové, respektíve forfajtingové, mandátne zmluvy, zmluvu o postúpení pohľadávky, účtovné výkazy overené audítorm z PÚ spol. Diners Club s.r.o., potvrdzujúce jeho tvrdenie o odkúpení a postúpení pohľadávky od pôvodného veriteľa nebankového subjektu Diners Club CS s.r.o. tak, aby súd prvej inštancie mohol vecne správne rozhodnúť v uvedenej kauze. Advokátka žalobcu uvedené účelovo odmietla a arogantne súdu listom zo dňa 16.07.2020 tvrdila, že predložila všetky listiny do spisu, opak je pravdou, aj tie listiny, ktoré PZ súdu predložila, neboli a nie sú kompletne. Právna zástupkyňa Y. U. W.H. úmyselne nepredložila súdu všetky listinné dôkazy s cieľom poškodiť žalovaného na jeho právach a naopak bezdôvodne obohatiť rodine spriaznenú inkasnú agentúru podnikajúcu na hrane zákona bez licenciú a dohľadu NBS. Cesia pohľadávky, podľa predložených listinných dôkazov (oznámenie postupcu zo dňa 02.06.2019), nastala nesporne pred týmto dátumom v presne nezistenom čase, tento skutkový stav nespochybnila ani PZ pôvodného veriteľa v liste adresovanom okresnému súdu dňa 08.03.2023 a ani iným spôsobom nenamietala voči tejto skutočnosti ani nepredložila iný listinný dôkaz, ktorý by vyvrátil jeho tvrdenie o čase cesie pohľadávky na nového veriteľa. Konštatoval zmätočnosť v subjekte veriteľa v čase podania žaloby a zastával názor, že žalobca dostatočne nepreukázal oprávnenie domáhať sa peňažného plnenia, keď dňa 19.02.2020 inicioval súdne konanie voči žalovanému. Oprávnenie domáhať sa peňažného plnenia voči žalovanému patrilo výlučne inkasnej spoločnosti MABORO, s.r.o. a nebankový subjekt Diners Club CS s.r.o. už nebol v čase podania žaloby aktívne vecne legitimovaný na iniciovanie súdneho konania a jeho prostriedok procesného útoku nemohol z dôvodu nedostatku procesnej podmienky spočívajúcej v absencii aktívnej vecnej legitimácie nebankového subjektu vyvolať hmotnoprávne účinky voči žalovanému. Poukázal na prezumpciu správnosti tej listiny, ktorá je pre spotrebiteľa priaznivejšia a teda oprávneným aktívne vecne legitimovaný subjektom na podanie žaloby bola v čase jej podania už inkasná spoločnosť MABORO, s.r.o. Správnym právnym posúdením veci by súd prvej inštancie v celom rozsahu žalobu zamietol.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že k žiadnemu postúpeniu žalovanej pohľadávky z jeho strany nedošlo a odkázal na bod 52 rozsudku okresného súdu. Uviedol, že žalovaný pre svoje tvrdenia nepredložil žiadne nové dôkazy a z doterajších dôkazov nevyplývajú žalovaným tvrdené skutočnosti. Žaloba bola podaná dôvodne, keďže žalovaný nepochybne čerpal finančné prostriedky z karty poskytnutej žalobcom a túto skutočnosť ani žalovaný nenamietal, teda túto skutočnosť možno považovať za nespornú medzi stranami sporu. Zotrval na podanej žalobe a svojich doterajších vyjadreniach a navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. V odvolacom konaní písomným podaním zo dňa 31.10.2023 právny zástupca žalobcu Diners Club CS, s.r.o. navrhol, aby súd z dôvodu postúpenia pohľadávky predstavujúcej predmet tohto sporu pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu, a to s tým, že do konania na jeho miesto vstúpi obchodná spoločnosť: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, oddiel: Sro, vložka číslo: 15294/B.

5. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 04.09.2023, medzi žalobcom Diners Club CS, s.r.o. ako Postupcom a EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803 ako Postupníkom bola pohľadávka žalobcu voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená Postupníkovi, ktorý sa tak stal veriteľom uvedenej pohľadávky a ktorý vyjadril písomným podaním zo dňa 14.12.2023 súhlas so vstupom do konania namiesto žalobcu ako pôvodného veriteľa.

6. Podľa § 80 ods. 1, 2 C.s.p., ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

7. Podľa § 64 C.s.p., ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

8. V priebehu odvolacieho konania pôvodne označený žalobca Diners Club CS, s.r.o. (DCCS, s.r.o. v likvidácii), Nám. Slobody 11, Bratislava, IČO: 35 757 086 postúpil žalovanú pohľadávku na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, ktorý zároveň s návrhom na svoj vstup do konania na strane žalobcu súhlasil. V priebehu odvolacieho konania žalobca zanikol a dňom 09.10.2025 bol vymazaný z obchodného registra.

9. Vzhľadom na situáciu, keď žalobca, ktorý postúpil žalovanú pohľadávku zanikol bez univerzálneho právneho nástupcu, nie je možné aplikovať § 80 C.s.p., nakoľko nemožno zmeniť na strane žalobcu subjekt, ktorý zanikol (neexistuje) a rovnako do úvahy neprichádza aplikácia § 64 C.s.p., nakoľko spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. nie je univerzálnym právnym nástupcom zaniknutého žalobcu.

10. Podľa Čl. 4 ods. 1, 2 C.s.p., ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

11. S poukazom na to, že absentuje v právnom poriadku právna norma upravujúca takúto procesnú situáciu, v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia odvolací súd prejednal návrh zaniknutého žalobcu na zmenu subjektu na základe právnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, v zmysle ktorej v prípade, ak došlo k prevodu pohľadávky žalobcu a so zmenou subjektu súhlasil ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu, zostávajú právne účinky spojené s podaním návrhu na zmenu subjektu z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky zachované aj po zániku žalobcu bez právneho nástupcu. Nakoľko žalobca zanikol, nie je možné rozhodnúť o pripustení, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu ako Postupcu vstúpil ako Postupník jeho (singulárny) právny nástupca, a pretože je potrebné zachovať právne účinky spojené so singulárnou sukcesiou, rozhodol odvolací súd bez potreby zastavenia konania voči zaniknutému žalobcovi tak, že bude pokračovať ďalej v konaní s Postupníkom ako jeho singulárnym právnym nástupcom, nakoľko na neho prešla žalovaná pohľadávka.

12. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie zaoberal nárokom žalobcu, ktorým sa domáhal zaplataenie zostatku spotrebiteľského úveru žalovaným, z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej vymáhanej pohľadávky a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku. Na jeho posúdenie si zadovážil potrebné dôkazy, ktoré vykonal zákonom predpísaným spôsobom a správne ich aj vyhodnotil. Jeho skutkové závery sú dostatočne podložené výsledkami vykonaného dokazovania. Ustálený skutkový stav tak umožňoval prijať spoľahlivý záver, že žalobca je vecne aktívne legitimovaný na uplatnenie žalovanej pohľadávky. Vec posúdil správne aj po právnej stránke, keď jeho právne závery vychádzajú zo správnej aplikácie ako i výkladu právnych predpisov a plne korešponujú aj so závermi vyplývajúcimi z doterajšej súdno-aplikačnej praxe. Odvolací súd sa s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi zostatok pohľadávky z poskytnutého revolvingového úveru, a to aj s právnymi dôsledkami, ktoré z neho vyvodil, plne stotožňuje. Žalovaný v podanom odvolaní neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu alebo jeho právneho hodnotenia, a ani takými, ktoré by nebol súd prvej inštancie uvážil, z konania pred súdom prvej inštancie iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty, nie sú spôsobilé privodiť iné právne posúdenie danej veci.

14. Rozsudok súdu prvej inštancie je zákonu zodpovedajúcim spôsobom a presvedčivo odôvodnený. Z odôvodnenia možno zistiť, na akých skutkových a právnych záveroch je rozhodnutie súdu prvej inštancie založené, teda je z neho zrejmé, k akým právnym záverom dospel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, dôvody vedúce k vyhovaniu žaloby si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v písomnom vyhotovení rozhodnutia. S poukazom na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

15. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie o postúpení žalovanej pohľadávky na inkasnú agentúru MABORO, s.r.o., keď vymáhanie pohľadávky touto agentúrou nepreukazuje zmenu veriteľa žalovanej pohľadávky jej postúpením podľa § 524 Obč. zák. Ako vyplýva zo žalovaným predložených listinných dôkazov, inkasná agentúra MABORO vo vzťahu k žalovanej pohľadávke vystupovala ako jej správca, zastupujúci pri jej vymáhaní žalobcu, nekonala teda vo svojom mene a na svoj účet ako veriteľ uplatňujúci svoju pohľadávku. Z webovej stránky uvedenej spoločnosti tiež vyplýva, že spravuje a sleduje pohľadávky veriteľov. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca Diners Club CS, s.r.o. bol aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie žalovanej pohľadávky proti žalovanému. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že žalobca nenamietal jeho tvrdenie o nedostatku aktívnej legitímácie, poukazuje odvolací súd na to, že nejde o skutkové tvrdenie, ktoré by bolo možné považovať za nesporné v prípade jeho nepopretia protistranou (§ 151 C.s.p.). Otázka vecnej legitímácie vyplývajúcej z hmotného práva a vyjadrujúca postavenie strany v hmotnoprávnom vzťahu je vecou právneho posúdenia zo strany konajúceho súdu, ktorú musí v konaní skúmať ex offa (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27). Na základe vykonaného dokazovania v posudzovanej veci správne ustálil súd prvej inštancie, že na strane žalobcu Diners Club CS, s.r.o. je daná jeho vecná (aktívna) hmotnoprávna legitímácia, ktorú je v danom prípade potrebné odvodzovať od zmluvného záväzkového vzťahu strán založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd neakceptoval argumenty na ktoré poukazoval žalovaný vo svojom odvolaní, a pokiaľ súd prvej inštancie žalobe (čiastočne) vyhovel, rozhodol vecne správne.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je

prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).